dia de difunts

dia de difunts

MOISÈS DE PABLO MOISDEPA@HOTMAIL.COM

És una bona idea que l'Ajuntament de Figueres organitzi visites guiades al cementiri de la ciutat. Un lloc encisador, tan desconegut, on reposen la paraula i la memòria dels avantpassats. Resten les tombes d'una minoria protestant important a la vila, que la uniformització i la imposició dictatorial van perseguir i anul·lar. Els mausoleus grandiloqüents de nissagues gitanes. I alguna llegenda, com la tomba d'un oficial neozelandès a qui veneren al seu país com un heroi de la Segona Guerra Mundial.

La ciutat a través dels ulls dels desapareguts, que comparteixen cognoms, vivències i somnis amb nosaltres. Per cert, que aquesta part de la ciutat, on s'havien d'inquibir infraestructures esportives, pateix un abandonament i deixadesa preocupants.

El dia de difunts com un convit a la reflexió i al repòs, un mirar enrere per recordar carícies perdudes i l'escalfor dels que ja no hi són. El ressò dels vells enterraments republicans al cementiri de Portbou, amb banda de música inclosa, per a aquells que s'ho podien permetre. Un indret tan bell, vora la Mediterrània, batut pel mestral i la tramuntana. Cementiri mariner a Tossa de Mar, amb els darrers batecs dels indianos, que representen el somni d'un somni. Tothom vol tenir un tiet ric a Amèrica.

Els cementiris on dorm la paraula i descansa la memòria: una part del nostre llegat que no valorem prou. Que, lamentablement, perdem cada dia perquè no entenem que formen part de la nostra història, com els edificis noucentistes o el llegat dels grans arquitectes de casa nostra.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/11/02/dia-difunts/695084.html?utm_source=rss